

Da der nu under normale Forhold ganske overvejende bruges Biler til Mergeltransporterne, vil Merglingen ofte være væsentlig billigere, end naar Spor benyttes, og det foreslaas derfor at bemyndige Ministeren for Landbrug og Fiskeri til at dispensere fra omhandlede Mindstekrav. Anmodning om Dispensation er fremsat i flere Tilfælde.

Til § 5.

Det maa — saavel af Hensyn til Forbrugerne af Mergel som til Panthaverne i Ejendommene — anses for særdeles vigtigt, at det i videst mulige Omfang søges sikret, at den Mergel, der leveres, baade med Hensyn til Kvalitet og Kvantitet opfylder de Forudsætninger, hvorunder Ejendommens Gældsforpligtelse for Mergelen fastsættes. Det foreslaas derfor, at der om hele Merglingsplanen og Kontrollen med dens Gennemførelse skal forelægges Landvæsenkommissionen en Erklæring fra en af Ministeren for Landbrug og Fiskeri dertil godkendt, sagkyndig Institution eller Person. Som Betingelse for Godkendelsen vil Ministeren kunne fastsætte Regler for Erklæringens Indhold og Udfærdigelse.

Til § 6.

Bestemmelsen, der svarer til Bestemmelserne i § 3, sidste Punkt., og § 6, Stk. 1, 2det Punkt., i Lov Nr. 169 af 16. Maj 1934 om Tillæg til Lov Nr. 136 af 1. Juni 1929, maa anses for praktisk og besparende for Mergelselskaberne, jfr. herved Lovforslagets § 9, Stk. 2, hvorefter Tinglysning og Notering af endelig Gæld (Bidrag) bortfalder i Overensstemmelse hermed.

Til § 7.

Bestemmelsen foreslaas under Hensyn til, at Selskaber, der beforder Mergelen med Biler, ved Lov Nr. 98 af 31. Marts 1930 er inddraget under Lov Nr. 136 af 1. Juni 1929.

Til § 8.

Ogsaa andre end Lodsejeren kan være erstatningsberettigede, f. Eks. en Bruger, og man maa anse det for formaalstjenligt at anføre dette ved Indføjelse af Ordet: „erstatningsberettigede“. Angaaende Forslagets Bestemmelse om, at Ordene: „af Sporet“ og „for Linierne“ udgaar af Lovens § 7, henvises til Bemærkningerne til Lovforslagets § 7.

Til § 9.

Som Følge af Bestemmelsen i Lovforslagets § 6 vil ny Tinglysning efter Fast-

sættelsen af hver Ejendoms halvaarlige Bidrag ikke være nødvendig.

I Henhold til de gældende Regler om Landvæsenkommissionen, jfr. Lov af 30. December 1858 om Landvæsenkommissioners og Overlandvæsenkommissioners Sammensætning og Forretningsgang m. m. og § 8 i Loven af 1929, kan Landvæsenkommissionen kun anses for bestaaende, til Merglingsarbejdet er udført, og den har afsagt og foranlediget tinglyst Kendelse om det hver enkelt Ejendom paahvilende endelige Bidrag. Erfaringer fra de siden 1929— Lovens Ikrafttræden forløbne Aar taler imidlertid for at sikre Adgang til Kontrol og Bistand fra Landvæsenkommissionen helt til Selskabets endelige Opløsning, naar Merglingsgælden er bragt ud af Verden. Det foreslaas derfor i Lovforslagets § 9 at optage Bestemmelse i § 8 i Loven af 1929 om, at Landvæsenkommissionen skal afholde et afsluttende Regnskabsmøde, naar Merglingsgælden er afviklet, og at den i Forbindelse dermed skal afsige Kendelse om Selskabets Opløsning, og først derefter ophører Landvæsenkommissionen at bestaa.

De under den langvarige Amortisation af Merglingsgælden forefaldende Andragender om Relaksation af Parceller af Pantesikkerheden uden Indbetaling af ekstraordinært Bidrag eller om Udtrædelse af Selskabet mod Opgørelse af Mellemværendet vil herefter altid kunne forelægges Landvæsenkommissionen jfr. Lovforslagets § 11, Stk. 2 og 3.

Til § 10.

I Henhold til § 9 i Loven af 1929 er Landvæsenkommissionens Kendelser ikke appellable til Overlandvæsenkommissionen. Denne Bestemmelse, der tager Sigte paa Sagernes hurtige Fremme, synes i de forløbne 10 Aar at have vist sig formaalstjenlig, men under Hensyn til den udvidede Ret, der for et langt Tidsrum vil kunne tillægges vedkommende Mergelselskab efter Lovforslagets § 3, finder man, at Kendelser omfattende Indstilling om Tildeling af saadan Ret bør kunne indankes for Overlandvæsenkommissionen. Dette skønnes derimod ikke nødvendigt med Hensyn til Kendelser angaaende den i Lovforslagets § 2 omhandlede, mindre omfattende og ganske kortvarige Ret.

Til § 11.

Der er af Myndighederne i flere Retskredse fremsat afvigende Opfattelser af Værdigheden af Fortrinsretten og Udpantnings-